

In lần thứ nhất

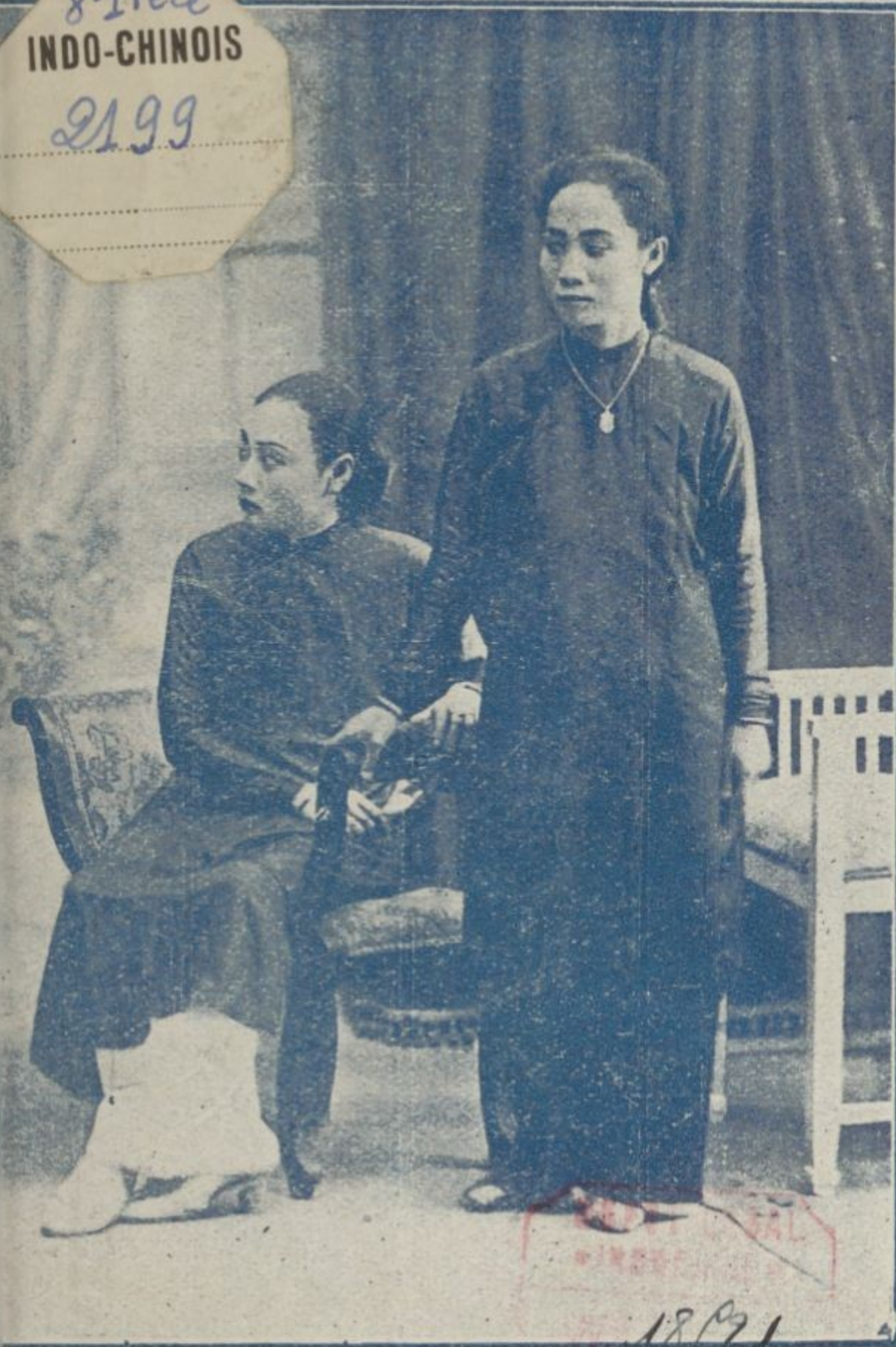
7901

VONG-CỎ TÌNH

Bài ca mới lạ, văn chương đang dị

80 Pièces
INDO-CHINOIS

2199

Mỗi
cuốn giá :
0\$20

PHẠM-VĂN-TÌNH XUẤT BẢN

18/21

Hình cô Bảy Phùng-Hà chụp trong lần tuồng
« Khúc Đan Vô Lượng » và « Vén Màn Bí Mật » mới xuất bản, hay lắm!

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1900
1900
1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

VỌNG-CÔ TÌNH

ĐIỀU BẠCLIỆU

REPT LEGAL
• INDOCHINE •

N° 18521

1. — TRƯỜNG-HẬN CA

Một phường đào hoá Kiều-nhi sẵn kiếp
Cuộc trái oan, nằng phải trả cái nghiệp trần-gian
vi chơn tài sắc đa mang

Trãi tấm thân đến khi liễu ủa lại với hoa tàn
Tên đà ghi trong sổ Đoạn-tràng
câu bạc mạng đành buộc cho nằng

Phải trái qua bề thăm với nguồn sâu
Cho tan nát liễu phải dãi dầu cái bước truân chuyên
Sông Tiền-đường sau đây cùng nhau gặp gỡ
Ấy mới dứt nợ trần sớm gió chiều trắng
Mười mấy năm tấm thân lấp nơi cát bụi
Hề mang nghiệp chướng vào mình thì phải trả
cho xong

Nợ tình đa mang quá nặng, số phận má hồng
Phải thờ thần mây-trắng, khách làng chơi ấy là
chồng

Trong một thời làm vợ khắp người ta

80 Indoch. Piece
2199

Bước phong-trần nàng vốn thật còn xa
Sổ đào hoa bởi nặng kiếp kia là
Hũy đôi má đỏ, bỏ hồi xuân xanh
Bởi đó cũng đây đồng chung một hội một thuyền
Mời mách dùm cho biết tiền khiên, sổ nàng đảo diêm
Thôi già nhau xin ráng nhớ mấy lời truyền
Phải tua giữ trước mà lo lường cái phận vô duyên.

...

2. — KIỀU DU THANH-MINH

Một màu trời xuân trăm hoa khoe thắm
Hội đạp-thanh, kia khói tỏa, cụm mây bay
thời tiết đổi thay.

Khách du quan, đã đến khi tảo mộ hôm này
Chị em Kiều-nhi sắm sửa an bài
được cơn đua sắc khoe tài.

Trải gót sen bước vẫn bước dài
Phất phơ cụm liễu, lẳng liễu trên nhánh cái tiếng
oanh kêu.

Chợt nhìn một nấm mồ hoang cỏ úa
Có sao mà hương khói lạnh lạnh
Thưa em xin thưa với chị
Mã của khách quần hồng, là ã ca-nhi, tên nàng
Đạm-Tiên

Khi sanh tiền lắm duyên lắm chồng
Biết bao nhiêu là người tham lục tiếc hồng
Trong một đời làm vợ khắp người ta
Nghe dứt lời Kiều xót dạ châu sa
Thương người đừng chĩ dư nước mắt đau mà...
Khá tua trở bước, quê nhà đường xa
Đầy đèn nhan, ta xin lễ tạm cùng đó gọi là...
Chút tình riêng ai thấu lòng ta, lẽ nào bỏ qua
Tiếng lạc khua chàng Kim bước đến, khó nổi dần dà
Vân, Kiều lữ bước, khó bề tránh xa, tình đã gây nên.

...

3. — KIM-TRỌNG TƯƠNG-TU

Giận vì không rõ ai đang tâm mà ngăn dòng lá thắm
Khéo trêu người, để cho ta ôm một tấm lòng sầu
sông Mê bến Khồ dải dẫu.
Chớ chi đừng xuôi gặp nhau trong lúc buổi đầu
Thì có đâu đã mang tâm sự một bầu
biết ai mà khẩn phòng cầu.
Khúc đêm thanh nghe trống trở tây lâu
Nhớ màu son phần chốn thu-phòng thốn thức đêm
thâu.
Rối tơ tình làm sao mà gỡ mối
Muôn theo kẻ trèo tường làm thói bợc-tang

Thương mà chi, nhớ mà chi tâm càng đứt đoạn
Ước chi có chim hồng đăng nhả tin sang
họa là mới an.

Từ mặt nhìn thấy nhau giữa đàng
Lòng vàng đã vượn vẩn, bồi hồi cái cuộc trái oan
Khách thiên hương có thấu cho mình lương thổ than
Hay vô tình chẳng khác như kẻ bán-quan
Thì uổng công xe cát con giã-tràng
Chẳng ra gì hai chữ tào-khang
Xuôi làm chi tôi xin nhả hỏi Thiên-hoàng
Đến bao giờ tái ngộ hồng nhan
lẽ nào chia rẽ hai phang.

Nếu chẳng cùng nhau mai trước một đoàn
Đời xuân hũy bỏ, cho đành cái phận vô doan.

4. — VƯƠNG-TÚY-KIỀU KHÓC ĐẠM-TIÊN.

Oán hồng quần, cho hay trời xanh ghen má đỏ
Thấy năm mờ hoang mà thấu rõ cuộc trần-gian
Sợ ta đến khi liễu ủa với hoa tàn
Câu bạc mạng đâu khác nào phận của nàng
ngộ vào cảnh đoạn-tràng
Bước truân chuyên rồi đây phải lên đàng.

Cho khô héo liễu, cho má đào nát tan.
Chút hương trần còn đang huê tươi nhụy thắm
Chẳng thiếu chi người sớm rước chiều đưa.
Kìa khách làng chơi, nào ai yêu hương tiếc ngọc
Chết không chồng, sống làm vợ khắp người ta.
Đời trên người thói nam-nhi mấy ai hữu tình
Cũng một phường mặt trắng, chẳng ra gì cái nghĩa
Yêu nhau vì trong lúc đẹp xinh. ba sinh
Khi hoa tàn ai đâu người thệ hải sơn mình
Chẳng mong chi đến cạm chung huỳnh
Xem gương người xót thân mà kinh
Khóc người đứng, ấy là ta khóc phận của mình
Đạm-Tiên nàng khá chứng xin có vong linh
Phải khách tài hoa nên cho thấy dạng hình
Lời vàng khẩn vái, xin nàng chứng minh

Thuộc Cửu-long-hoàn

Hiệu VỎ - ĐÌNH - DẪN

Bổ dưỡng tinh thần, làm cho sức lực trở nên
tráng kiện — Hiệu nghiệm như thần, vang danh khắp
cùng Đông-Pháp

5.— TRỌNG, KIỀU ƯỚC THỀ

Bi lạc bi hề, tân tương tri, ngày hôm ni gặp gỡ
Phỉ ước mơ, xin gấn nhớ cái thuở lời trao,
rằng chẳng phụ nhau

Chữ ái ân, ràng gín câu trực tiết phòng đào
Bề dàu dàu biển huyền cách nào,
lời ghi đến lúc bạc đầu.

Giữ khỏi cho lỡ bước nhịp cầu
Núi sông dời đổi, chữ chung tình cũng quyết vẹn câu
Một lời nguyên, cùng Hoàng-thiên chứng chiếu
Mãi tóc thề thân bồ liễu dám nào sai
Hèm vì đây cái số truân chuyên cái duyên phận bạc
E chẳng vẹn chữ tình, thân trụy lạc đành cần
Thầy đoán rằng anh hoa phát ngoại, chương nghiệp
lẽ hăng.

Tấm lòng vàng đá, biết có tròn duyên thắm hay chẳng
Trên có trời, dưới có đất lại có vùng trăng
Nếu số phần khiến cho ngọc nát vàng tan
Kiếp mây xanh cũng chẳng để cho tàn
Hủy đôi má đỏ, bỏ đời vô doan.
Mảnh tình chung ai nỡ dàu tham ván bán thoàn
Trông chi đều keo rả hồ tan, chớ lòng thở than
Tam giả nhau biết mấy khúc đoạn-tràng
Đã đành duyên thắm, khiến đôi đành đã vườn dầy
oan.

6. — KIỀU BÁN MINH

Lời thề tan theo mây bay khói tỏa

Ôi Kim-lang, em phải trả cái nợ trần-gian

Còn chi cái nghĩa tào khang

Tiếc công bấy lâu giữ ngọc lại với gìn vàng

Ôi thôi thôi, thiếp đã phụ chàng, *tại biển gia-đàng.*

Lâm-túy-hiên nhớ lúc thiếp chàng

Khăn trao quạt đổi, tích ràng ràng người phải tha
phang.

Từ chàng, hồi trang lo điều tang cho chú

Em cũng quyết giữ tình khép cửa phòng thu

Nào hay đâu, cuộc biển dâu thẳng bán tơ gieo họa

Nên phải bán mình mà chuộc tội cho cha

từ đây hai ngã cách xa.

Hỡi Túy-Vân xin em giúp chị, dặng trả cái nợ tình

Khỏi phụ lời thề ước, đáp đền cái nghĩa ba sinh

Xin có trời cùng đất chứng minh

Thẹn cho mình khó giữ tiết trinh

Nếu đôi ta mà chẳng có duyên tình.

Sao xuôi cho buổi đầu gần vó đình ninh

Rồi lại rẽ phân cho xa cách dạng hình

Chẳng vẹn lời hải thệ sơn minh

Hòn mong chi đến khi cạn chén huỳnh

Phong trần trời bước, lỗi niềm cho em xin.

...

7. — KIỀU Ở THANH LẦU

Dập diều, chiều đưa trưa rước,
Cửa thanh-lầu để bước vào ra
chung cùng bọn ong, hoa

Tiếc cho thân mà giọt thấm chan-hòa
Chiếc thanh-y ; trả nợ cho mụ Tú-bà
câm hận bấy trời già

Vui, già vui gặng gượng vậy kéo mà
Ai tri-âm đó, phòng mẫn mà với ai
Sở đoạn-trường, tên đà ghi trước sẵn,
Sao cho dứt nợ trần sớm gió chiều trắng.
Nào ai đâu là kẻ yêu hoa tiếc nguyệt
Tấm thân nơi bể thăm nguồn sâu, đời oan nghiệt
lừ đây

Còn ra gì phần thấy hương thừa
Đã đến khi liễu ủa huê tàn
Bước truân chuyên đau phiền khó nổi thở than
Sở hoa đào, nợ thế đà mang
Trải tấm thân dải khách qua đàng
Rất hồ thâm lỗ hứa-tiếng tào-khang
thẹn cùng Kim-lang

Ngựa ngựa, nghiên nghiên, đưa đây một chiếc hoàn
Muốn hủy rồi một kiếp hồng nhan, *màng gì thế gian*
Ai xuôi nên cho vượn mỗi đoạn-tràng
Cũng vì đôi má phấn, nên trời dành cái số vô doan.

...

8.— KIỀU GẶP SỞ-KHAN H

Bên tường, dường như ai canh thâu than thở
Trách cho thân, khóc cho phận, hổ cho duyên
rằng vì số đảo điên

Thương cho ai, chẳng dặng thỏa ước nguyên
Hỏi dân mà ôm thắm lại với chất phiền
cũng đừng trách vì Hoàng-thiên

Ta sẵn tâm bình lái đưa thuyền
Đem ai ra khỏi, khỏi dải dẫu cái bước truân chuyên.
Hỏi khách quần hồng, hãy bình tâm cạn nghĩ
Mau thoát nợ trần, sớm gió chiều trăng.
Rất nồng thay tấm thân lấp nơi cát bụi
Tiếc cho trong ngọc trắng ngà, vất vả chốn lâu xanh
còn gì cái tuổi xuân thanh

Lời ai mà nghe qua rất chí thành
Nên hư chi thì dạ cũng cam đành.
E cho trước ngọt đường sau trở chua chanh
Phận mỏng cánh chuồn, khổ nổi thăng, quanh
Lời nói ra quân-tử xin giữ chữ lành
Tôi xin nguyện gởi kiếp mây xanh
Tích-Việt biên trao đó khá rõ ngọn ngành
Chẳng lẽ nào vong ước đứng hùng-anh
Thôi già tạm nhau lời hứa đã đành rành
Đúng giờ tàu thoát, tiếng gà trở canh.

...

9. — LÂM-TÚY-HIÊN ĐOÀI CẢNH CỬ

Đoài nhìn chung quanh, ngọn cỏ xanh cảnh cũ
 Xem kim-trắc, nhớ đến chủ còn phượng phất mùi
 hương *Rày đã vắng người thương*
 Tiếng oanh kêu chích lúá bên tường
 Dường như ai nhắc đến khúc đoạn-trường

Đàn bẻ gãy gánh cang-thường.

Anh thương cho em phận mỏng cánh chuồn
Còn chi thân liễu yếu, đã bước đường nào biết hà
phương

Cùng tởng là cùng nhau trăm năm hiệp tác,
Ai đâu dè ngọc nát vàng tan.

Còn mong chi lửa hương phỉ nguyền
Thôi từ đây kẻ thăm người sầu, đành chia cách
Tương-giang

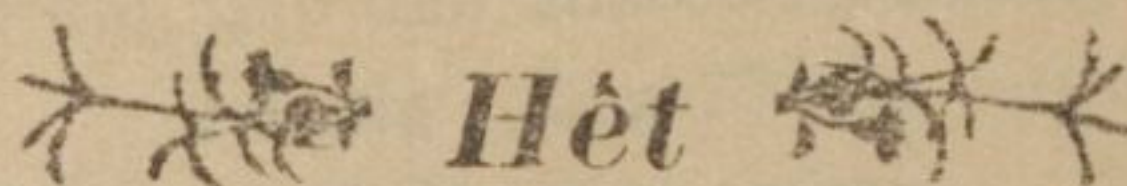
Còn mong gì cạn ráo chén vàng
Phụng tử sầu hoàng
Hỡi cao xanh ông bao đành chia rẽ lưỡng phang
Biết bao giờ tái hiệp hồng nhan
Nhắc đến ai mà giọt thấm ứa tràn
Khối tình này khó nổi rã tan
Chẳng lo chi anh, chỉ tiếc bấy nàng

Trót nặng lời nên cuộc tào-khang
Nhắc đến thôi nguồn thăm lại càng
Đề lòng ruột đứt, không bề nào an.

10. — VƯƠNG-TÚY-KIỀU ĐI TU

Chày kinh, du san ai động lĩnh
Thoát khỏi mê quyết tịnh lòng đây *chuối hột lần tay*
Nước nhàn đương dập tắt tâm này
Chén tương dưa, rau, muối qua ngày
Phủ mặt ai chen lẫn sắc tài
Gởi thân liễu yếu, chốn Phật dài hôm mai
Dạn mặt phong trần hơn mười năm trải bước
Nay đã khỏi con đường sớm rước chiều đưa
Đau đớn thay nhớ đến thân trụy lạc
Mái tóc xanh này còn tiếc mà chi
Còn mong gì tấm thân héo tàn
Phải xa lánh trần hoàng.
Tiếng mõ chuông nghe càng rất toại an
Mãnh hương thề hồ với chàng Kim
Bối đôi ta chẳng có chữ duyên tình
Thôi thôi đừng mến thương làm chi
Nghĩa ba sanh em đây chẳng vẹn nghi

Bối cảnh ngộ thỉnh linh anh nào có tường tri
Nơi cửa không nay em quyết gởi mình
Xin chàng thứ lỗi, đất trời chứng minh

Xin xem tiếp qua cuốn VỌNG-CỒ ÂN-TÌNH và
cuốn VỌNG-CỒ TỬ-ĐỒ-TƯỜNG.

Cũng toàn là những bài mới lạ theo điệu Bạc-
liêu hay lắm! Có gởi bán khắp các hàng sách.

Mỗi cuốn giá : 0\$20.

Phân đôi mặt

Hiệu : VỎ-ĐÌNH-DẪN

Chế theo hóa-học rất tinh-khiết, làm cho da mặt
mịn màng, trắng trẻo, hết tàn nhan, mụn, mùi vị
lành thơm tho dễ chịu.

Dầu xức tóc

HIỆU VỎ-ĐÌNH-DẪN

Dầu này dùng xức tóc thì tóc trở nên đen mượt
mịn màng, mọc ra nhiều dài đậm đà dài dặn, mùi
thơm ngát ngào.

10 Mars 1913

Francs 1000
Imp. DUC-LUU-PHUONG

Pham van Binh

Directeur : L'Imprimerie
Duc-Luu-Phuong

Hay lắm ! Hay lắm !

TUỒNG HÁT CÃI-LƯƠNG

KHIÊU C-OAN VÔ-LU' O'NG

Tác giả : HUỖNH-THỦ-TRUNG đit TỰ CHƠI

Tuồng hát Cải-lương « *Khúc Oan Vô Lượng* » này chánh là một tấn tuồng hay như cửa gánh « *Trần-Đất* » đã diễn khắp Nam-Kỳ cùng Cao-Mên, dặng phần đông khán-giả hoan-nghinh, nay đã xuất bản thành sách có gởi bán khắp nơi, vậy vị nào muốn xem cứ hỏi các hàng sách mà mua.

Xuất bản :
Phạm-v-Thình

Hình M. Ut đóng vai Phạm-hoảng-Khai trong lần tuồng « Khúc Oan Vô Lượng »